

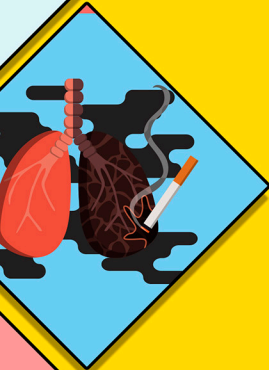
افزایش مالیات بر محصولات دخانی راهکار جهانی کاهش مصرف

iec.behdasht.gov.ir
webda.behdasht.gov.ir

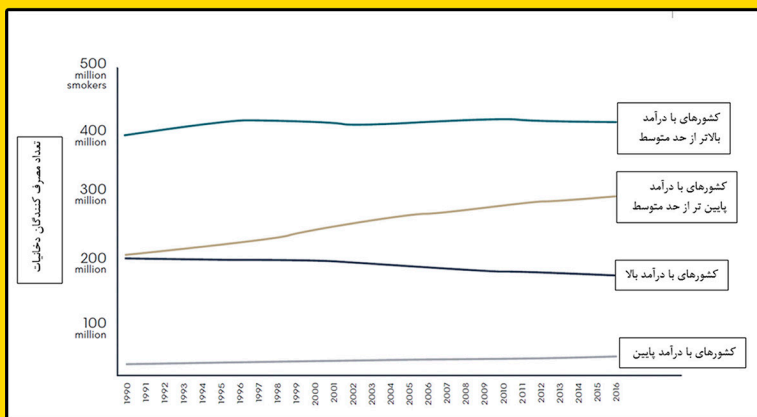
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی / معاونت بهداشت / دبیرخانه ستاد کشوری کنترل دخانیات /
دفتر آموزش و ارتقاء سلامت / مرکز سلامت محیط و کار

افزایش مالیات بر محصولات دخانی راهکار جهانی کساهش مصرف

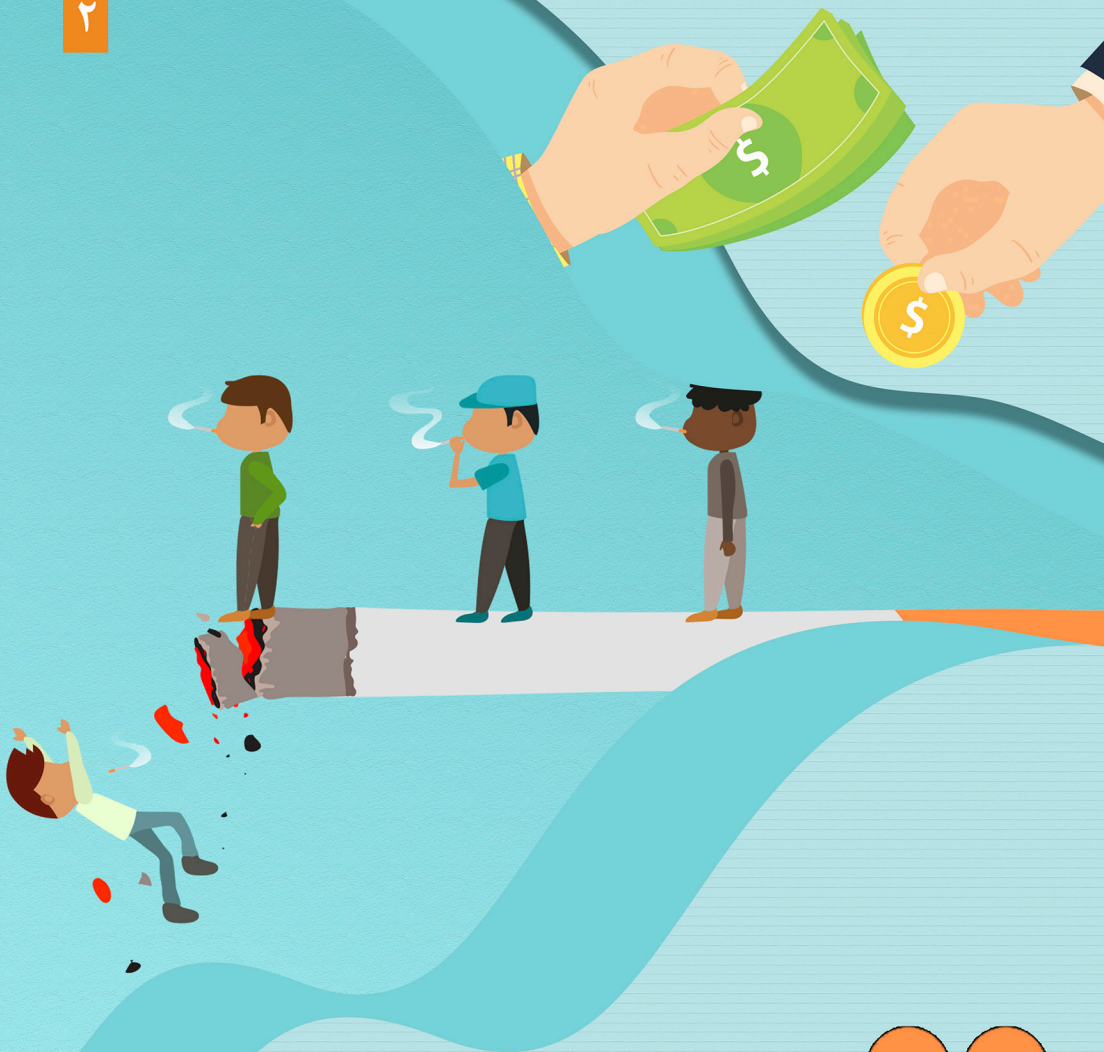

دخانیات مهم‌ترین عامل خطر بیماری‌های غیر واگیر در جهان شناخته شده است که سالانه موجب مرگ ۸ میلیون نفر از مردم جهان می‌شود؛ این میزان معادل ۱۳ درصد مرگ و میر جهانی است. به دلیل نبود یا ضعف اجرای قوانین کنترلی، شیوع مصرف این مواد و در نتیجه مرگ و میر ناشی از ابتلا به بیماری‌های مرتبط در کشورهای با درآمد پایین و متوسط، با سهم بیش از ۷۰ درصدی در بین کشورهای جهان، در حال گسترش است. همانگونه که در نمودار ۱ مشاهده می‌شود، علیرغم کاهش مصرف دخانیات در کشورهای با درآمد بالا، تعداد مصرف کنندگان این مواد در کشورهای با درآمد پایین در حال افزایش است. مهم‌ترین دلایل این افزایش، شامل افزایش جمعیت، درآمد و ضعف اجرای قوانین کنترلی در این کشورها، خصوصاً ساختار ضعیف مالیاتی می‌باشد.

علیرغم وجود مستندات متقن در مورد تاثیر افزایش مالیات کالاهای آسیب رسان سلامت، دولت‌ها همواره با مداخلات بدون استناد و غیر علمی صنایع تولید کننده این کالاهای مضر سلامت برای تضعیف سیاست‌های مالیاتی مواجه هستند. مواردی که عوامل این صنایع برای توجیه سیاست‌گذاران جهت جلوگیری از افزایش مالیات مطرح می‌کنند عمدتاً شامل ادعاهای غلطی نظیر افزایش قاچاق، از دست دادن اشتغال، کاهش درآمد دولت و فشار روی فقرا می‌باشد.

نمودار-۱ روند شیوع مصرف دخانیات در کشورهای جهان بر اساس تقسیمات سطح درآمدی بانک جهانی

هزینه های اقتصادی مصرف دخانیات بیش از ۱.۴ تریلیون دلار در سال ۲۰۱۲ برآورد شد، که معادل ۱.۸ درصد تولید ناخالص ملی در سطح جهان است. هزینه تحمیل شده مصرف دخانیات بر بخش سلامت جهانی برای درمان بیماری های مرتبط، بالغ بر ۴۲۲ میلیارد دلار می باشد. از سوی دیگر سایر هزینه های مصرف دخانیات بر بخش اقتصادی جهان که عمدتاً بابت از دست دادن بهره وری و مرگ زودرس می باشد، بالغ بر ۱۰۰۰ میلیارد دلار برآورد شده است.

افزایش مالیات دخانیات موجب نجات جان انسان ها و تولید درآمد برای کشورها می شود

افزایش مالیات بر مواد دخانی میلیون ها نفر را نجات خواهد داد. در پایین ترین میزان، افزایش مالیاتی که موجب افزایش ۲۰ درصدی قیمت محصولات دخانی شود، می تواند از بروز بیش از ۱۰ میلیون مرگ و میر زود هنگام ناشی از آن در طول ۵۰ سال آینده پیشگیری کند که در این فاصله با حفظ حدود ۲۱۲ میلیون سال عمر، درآمدی بیش از ۱.۶ تریلیون دلار اضافی را برای کشورهای جهان به ارمغان خواهد آورد. چنانچه این افزایش مالیات موجب افزایش ۵۰ درصدی قیمت محصولات دخانی شود، می تواند از بروز بیش از ۲۷ میلیون مرگ و میر زود هنگام ناشی از آن در طول ۵۰ سال آینده پیشگیری کند که در این فاصله با حفظ حدود ۵۳۵ میلیون سال عمر، درآمدی بیش از ۳ تریلیون دلار اضافی را برای کشورهای جهان خواهد داشت. برای ارائه چشم اندازی از این ارقام، اگر همه کشورها مالیات دخانیات را ۵۰ درصد افزایش دهند، تعداد مرگ و میری که جلوگیری خواهد نمود معادل کاهش تمام مرگ و میرهای سرطانی جهانی در مدت ۳ سال می باشد (حدود ۸ میلیون در سال).

درصد افزایش قیمت از طریق مالیات بیشتر (درصد)	پیشگیری از بروز مرگ (میلیون نفر)	تعداد سال های حفظ شده عمر (میلیون سال)	تغییر در درآمد مالیاتی (هزار میلیارد دلار امریکا)
۲۰	۱۰.۸	۲۱۲	۱.۶
۳۰	۱۶.۳	۳۲۱.۴	۲.۲
۴۰	۲۱.۸	۴۲۸.۶	۲.۶
۵۰	۲۷.۲	۵۳۵.۷	۳

جدول ۱- پیش بینی تاثیر قیمت و فواید سلامتی در اثر افزایش مالیات

مالیات بالاتر موجب کاهش مصرف دخانیات می شود

تاثیر وضع و اجرای مالیات بالاتر و ساختارمند مواد دخانی بر سلامت عمومی بسیار قابل توجه می باشد. افزایش درآمد عمومی نیز از فواید جانبی اجرای این سیاست خصوصاً در کشورهای با درآمد پایین و متوسط است (افزایش هر ۱۰ درصد مالیات موجب کاهش مصرف پنج درصدی در این کشورها می شود).

این تاثیر به مراتب بر اقشار جوان و کم درآمدتر جوامع بیشتر است. به عنوان مثال فایده کلیدی افزایش مالیات این است که موجب کاهش تعداد افرادی می شود که دخانیات را شروع می کنند. به طور کلی بدلیل اینکه بسیاری از افراد مصرف دخانیات را در سن جوانی شروع می کنند و جوانان نسبت به افزایش مالیات بسیار واکنش پذیر تر هستند تا بزرگسالان، افزایش مالیات موجب افزایش سن شروع و کاهش تعداد شیوع مصرف مواد دخانی می شود.

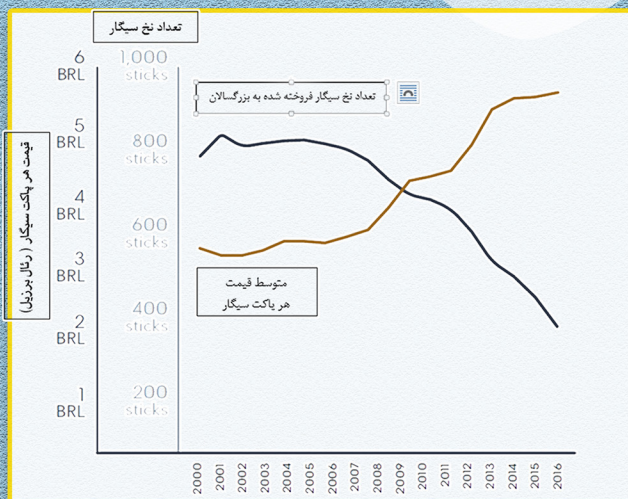
تجربیات کشورهای موفق در افزایش مالیات و کاهش مصرف دخانیات

مستندات حاصل از اجرای سیاست افزایش مالیات در کشورهای جهانی حاکی از تاثیر آن بر کاهش مصرف در تمام گروه های درآمدی جامعه است. در گروه کشورهای با درآمد متوسط که با تحول نظام مالیاتی موفق به کاهش مصرف و افزایش درآمد شده اند می توان به برزیل، کلمبیا، اوکراین، افریقای جنوبی، ترکیه و فیلیپین اشاره داشت. ۱۸۱ کشور عضو کنوانسیون کنترل دخانیات در اجرای ماده ۶ کنوانسیون کنترل دخانیات متعهد شده اند که مالیات دخانیات را افزایش دهند؛ این در حالی است که اجرای این سیاست در کشورهای با درآمد پایین و متوسط بدلیل نفوذ صنایع دخانی از وضعیت مناسبی برخوردار نمی باشد.

برزیل

- اصلاح ساختار مالیات محصولات دخانی برزیل در سال ۲۰۱۱ نرخ های مالیاتی را به نحو قابل توجهی افزایش داد. در حالی که سهم محصولات دخانی قاچاق و ارزان در بازار مصرف بسیار بالا بود.
- برزیل در سال های ۲۰۰۸ و ۲۰۱۱ با افزایش ۳۴ درصدی قیمت محصولات دخانی از طریق مالیات موفق به کاهش مصرف این محصولات به میزان ۱۹ درصد گردید.
- در سال ۲۰۱۲ یک ساختار ترکیبی مالیاتی را تصویب و با اجرای آن تا سال ۲۰۱۶ قیمت محصولات دخانی مجدداً ۳۵ درصد افزایش یافت که موجب کاهش ۵۰ درصدی مصرف این محصولات گردید.

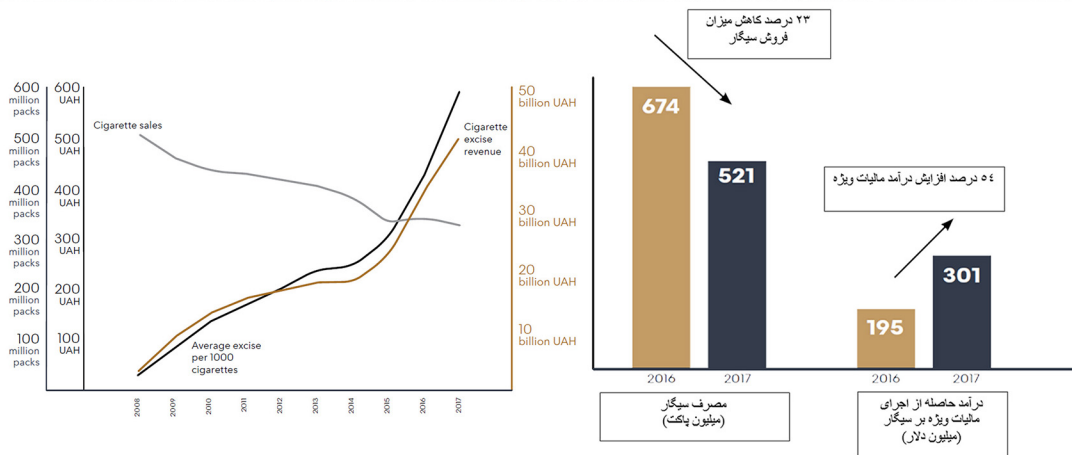

نمودار ۲- قیمت و سرانه فروش سیگار در برزیل در سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۶

تجربه اخیر کشور کلمبیا حاکی از تاثیر قابل توجه افزایش مالیات بر کاهش مصرف دخانیات است. در سال ۲۰۱۶ کلمبیا مالیات ویژه محصولات دخانی را ۲۰۰ درصد افزایش داد و افزایش سالیانه ۴ واحد درصد بالاتر از نرخ تورم را تصویب نمود. مصرف سیگار در سال ۲۰۱۷ بیش از ۲۳ درصد نسبت به سال ۲۰۱۶ افزایش یافت که منجر به افزایش درآمد دولت به میزان ۵۴ درصد گردید.

کلمبیا

نمودار ۴-افزایش مالیات سیگار در اوکراین
با افزایش درآمد دولت و کاهش فروش سیگار

نمودار ۳-وضعیت فروش و درآمد مالیاتی پس از
افزایش مالیات در کلمبیا - سال های ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۷

اوکراین

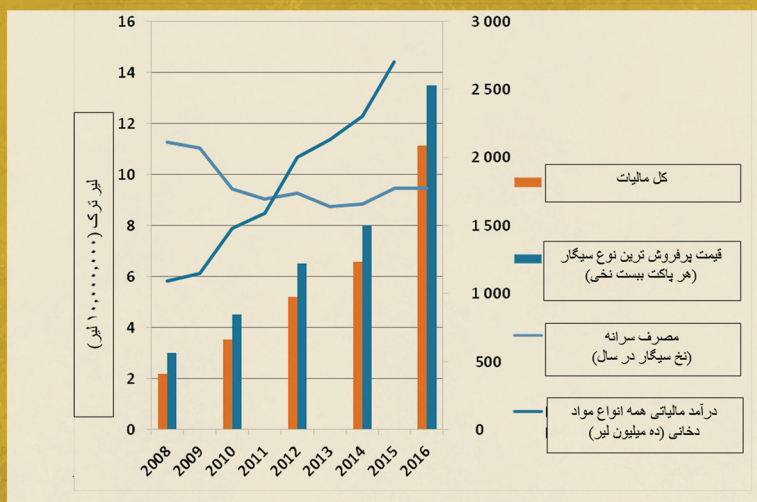

با افزایش ۸۵ درصدی مالیات محصولات دخانیات از سال ۲۰۰۸ دستاوردهای زیر حاصل شده است:

- مصرف ۳۶٪ کاهش و درآمد ۴۵٪ افزایش یافته است.
- مصرف سیگار در سال ۲۰۰۹ به میزان ۱۳٪ و در سال ۲۰۱۰ به میزان ۱۵٪ کاهش یافت.
- درآمد مالیاتی در سال ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ به ترتیب ۷۰۰ میلیون دلار و ۵۰۰ میلیون دلار در مقایسه با سال قبل افزایش یافته است.

از سال ۲۰۰۲، مالیات دخانیات در ترکیه به طور قابل توجهی افزایش یافته است. سهم کل مالیات بر محصولات دخانیات در ترکیه از ۶۴.۸ درصد در سال ۲۰۰۲ به ۸۳ درصد در سال ۲۰۱۷ افزایش یافته است. در سال ۲۰۱۵، ترکیه از درآمد مالیات بر تنباکو ۱۲.۵ میلیارد دلار سرمایه جمع آوری کرد که ۸.۴ درصد از کل درآمد مالیات را تشکیل می‌دهد بین سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۵، سرانه مصرف سیگار ۱۸ درصد کاهش پیدا کرد، در حالی که درآمد مالیات بر درآمد با ۴۷۶ درصد افزایش یافت.

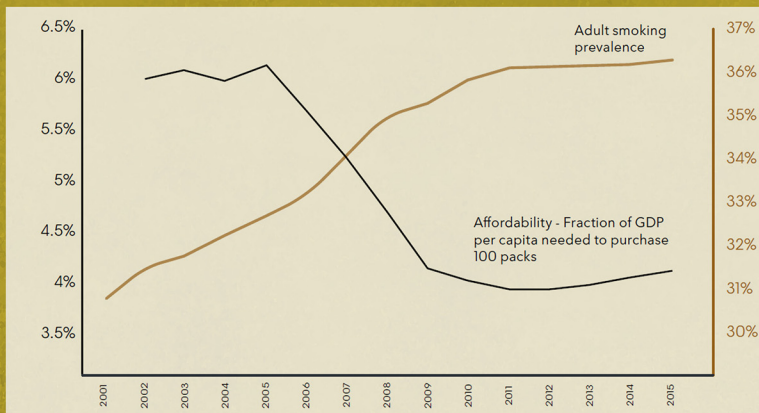
نمودار-۵ درآمد حاصل از مالیات ویژه، قیمت و میزان مصرف در ترکیه سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۶

در مقایسه با درآمد مالیات ویژه دخانیات در سال ۲۰۰۳، ۴۰.۷ میلیارد لیر (۳.۱ میلیارد دلار)، این درآمد در سال ۲۰۱۵ به میزان قابل توجهی به ۲۷ میلیارد لیر (۹.۹ میلیارد دلار) افزایش یافت.

از زمان آغاز برنامه تحول سلامت کشور در سال ۲۰۰۳، ترکیه با افزایش پرداختی‌های دولت در بخش سلامت عمومی و افزایش درآمد مالیات بر دخانیات روبرو بوده است. با توجه به آخرین ارقام موجود در سال ۲۰۱۵، درآمد مالیات بر دخانیات ۴۲ درصد هزینه‌های بهداشت عمومی کشور و ۱.۵ درصد تولید ناخالص داخلی را در بر می‌گیرد.

متأسفانه در برخی از کشورهای با درآمد پایین و متوسط، مالیات دخانیات به اندازه‌ای که مانع افزایش مصرف این محصولات مرگ‌آور شود، بالا نیست. به‌طور متوسط مالیات در این کشورها حدود یک سوم قیمت محصولات دخانی است، در حالی که در کشورهای با درآمد بالا بیش از نیمی از قیمت خریده فروشی این محصولات را مالیات تشکیل می‌دهد. پایین بودن نرخ مالیات و در نتیجه قیمت پایین این محصولات، توانایی خرید افراد کم‌درآمد خصوصاً جوانان را، بالا می‌برد. کشور اندونزی نمونه‌ای از این گروه کشورهای جهان است که با عدم افزایش مناسب قیمت از طریق مالیات، افزایش شیوع مصرف دخانیات را تجربه نموده است. با کاهش هزینه خرید ۱۰۰ پاکت سیگار از ۶ درصد GDP در سال ۲۰۰۴ به کمتر از ۴ درصد در سال ۲۰۱۵، شیوع مصرف دخانیات از ۳۰ به ۳۶ درصد افزایش یافت.

نمودار ۶- توانایی خرید و شیوع مصرف سیگار در اندونزی - سال های ۲۰۰۱ تا ۲۰۱۵

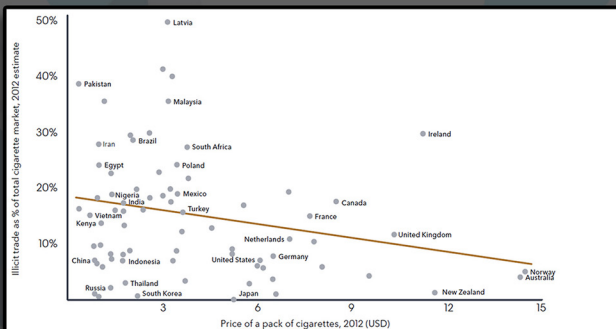
منتقدین مالیات سلامت همواره استدلال می‌کنند که مالیات بالاتر موجب اجتناب از مالیات و بروز اشکال مختلف تجارت غیرقانونی می‌شود. در حالیکه تجربیات کشورهای جهان حاکی از این است که افزایش مالیات بر مواد دخانی، حتی در صورت بروز اندکی نشت در آمدی از طریق قاچاق، افزایش قابل توجه در آمد دولت‌ها و منافع سلامتی را به همراه دارد. این منتقدین با بزرگ‌نمایی میزان و تاثیر آن بر تجارت غیرقانونی برای تضعیف سیاست‌های مالیاتی تلاش می‌کنند.

به عنوان مثال، صنعت دخانیات با حمایت از انجام تحقیقات در این زمینه، میزان قاچاق محصولات دخانی را در هنگ کنگ ۳۵ درصد، ۲۲.۹ درصد در لهستان، ۳۰ درصد در آفریقای جنوبی و ۱۳ درصد در کلمبیا اعلام نمود؛ اما مقادیر مذکور در تحقیقات محققان مستقل همواره نرخ‌های پایین‌تری بوده است که به ترتیب: ۱۱.۹ درصد، ۱۴.۶ درصد، ۶.۱ درصد و ۳ درصد محاسبه شده است. در واقع، قیمت بالاتر نسبت عکس با تجارت غیر قانونی دارد.

66

بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که عوامل دیگری در بروز تجارت غیر قانونی این محصولات دخیل هستند، از جمله ظرفیت دولت برای اداره مالیات و اجرای قوانین. دولت‌ها باید اداره امور مالیات و تلاش برای اجرایی نمودن آن را بهبود ببخشند اما چنین نگرانی‌هایی نباید روند افزایش مالیات‌های سلامت را که مزایای سلامت و در آمد روشن آنها به اثبات رسیده است را آهسته یا متوقف نمایند. صنایع دخانیات، الکل و نوشابه همواره برای تضعیف سیاست‌های عمومی وضع شده در جهت کاهش مصرف این مواد به شیوه‌ای غیر اخلاقی تلاش می‌کنند. همه این سه محصول باعث آسیب جدی به سلامت می‌شوند، اما این صنایع به دنبال ایجاد گمراهی مردم و سیاست‌گذاران از طریق به چالش کشیدن یا تلاش برای سانسور شواهد علمی در مورد خطرات بهداشتی مرتبط با آن هستند. با گسترش این شرکت‌ها به بازارهای کشورهای با درآمد پایین و متوسط، از ترفندهای زیادی برای جلوگیری از کاهش مصرف و افزایش مالیات در این کشورها استفاده می‌کنند. شواهد حاصله از پرده برداری اسناد سازمان‌های ویژه حاکی از نقش این سازمان‌ها در انتشار اطلاعات غلط، کمک به نفوذ در مبارزات انتخاباتی، تلاش برای احتراز مقامات دولتی در عمل به مقررات و معاهدات بین‌المللی و تهدید به پیگیری پرونده‌های حقوقی پر هزینه مالیاتی و سایر مواردی است که به کاهش تاثیر افزایش مالیات منجر می‌شود.

سهم قاچاق از بازار فروش در سال ۲۰۱۲

نمودار - ۷ مالیات
بالاتر ارتباطی با
افزایش قاچاق
ندارد

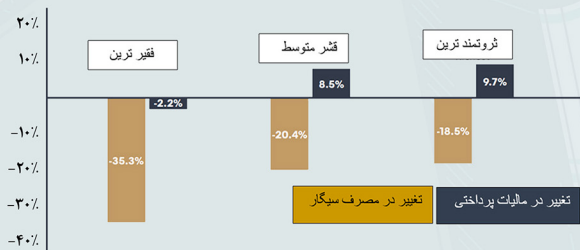
قیمت هر پاکت سیگار به دلار آمریکا در سال ۲۰۱۲

صنایع دخانی، الکل و نوشیدنی های شیرین، ادعا می کنند که افزایش مالیات با تاثیر بر کاهش فروش باعث کاهش قابل ملاحظه مشاغل می شود. این صنایع با ارایه اطلاعات نادرست در مورد حجم نیروی کار شاغل در این صنایع یا شیوه ای که در آن بازار کار بر تغییرات واکنش نشان می دهد، سعی در زیر سؤال بردن سیاست افزایش مالیات داشته اند. در حقیقت مصرف کنندگان با کاهش هزینه کردن برای محصولات که مالیات سنگین به آن وضع شده و با صرف هزینه برای خرید کالا یا خدمات دیگر باعث تغییر شغل از یک بخش به دیگری می شوند. دولت همچنین درآمدهای مالیاتی را به فعالیت های دیگر توزیع کرده و منجر به ایجاد مشاغل اضافی می شود. با در نظر گرفتن از دست رفتن مشاغل ناشی از کاهش مصرف دخانیات و ایجاد سایر مشاغل از جایگزینی مصرف، مطالعات انجام شده در خصوص تاثیر کلی کنترل مصرف دخانیات بر اشتغال هیچ اثر خالصی یا دستاورد مداومی را به اثبات نرسانده است.

تاثیر بر فقرا

تاثیر خالص افزایش مالیات های بهداشتی بر خانواده های فقیر نه تنها به میزان سهمی که از درآمد خانوار به خود اختصاص می دهد بستگی دارد، بلکه همچنین به میزان تاثیری که بر کاهش مصرف و در نتیجه آن بهبود وضعیت سلامتی و سودی که در نتیجه هزینه های اقتصادی پایین تر به این مواد خانواده ها می رسد دارد. مطالعاتی که برای در نظر گرفتن تاثیرات کلی افزایش مالیات های بهداشتی بر فقیران انجام شده، نشان داده است که مزایای سلامتی که اجرای این سیاست ها بر اقشار فقیر دارد، غالباً از هزینه های مالیاتی بیشتر و آن را جبران می کند. خانواده های فقیر نسبت به مالیات های بهداشتی در مقایسه با خانواده های ثروتمندتر بیشتر واکنش می دهند و اینگونه مالیات ها منافع سلامتی بیشتری برای آنها دارد. همان گونه که در این نمودار ملاحظه می شود، افزایش مالیات موجب کاهش ۳۵ درصد مصرف در بین افراد فقیر شده است که با این واکنش کمترین میزان مالیات را برای سیگار پرداخت نموده اند. از سوی دیگر این تاثیر بر افراد با درآمد متوسط و ثروتمند کمتر بوده است. این گروه از اقشار جامعه بیشترین بار مالیاتی افزایش ۲۵ درصدی را متحمل شده اند. گذشته از منافع سلامتی که این نوع مالیات ها و عوارض برای افراد فقیر دارد، کم شدن غیبت از کار، افزایش بهره وری و هزینه کمتر برای درمان بیماری های مرتبط از دیگر منافع این سیاست است. بدیهی است با هدایت منابع حاصل از مالیات به ایجاد تسهیلات درمانی و سایر امکانات مورد نیاز برای فقرا؛ همانگونه که حداقل در ۳۶ کشور جهان انجام شده است؛ تاثیر اجرای این سیاست ها به مراتب بیشتر می باشد.

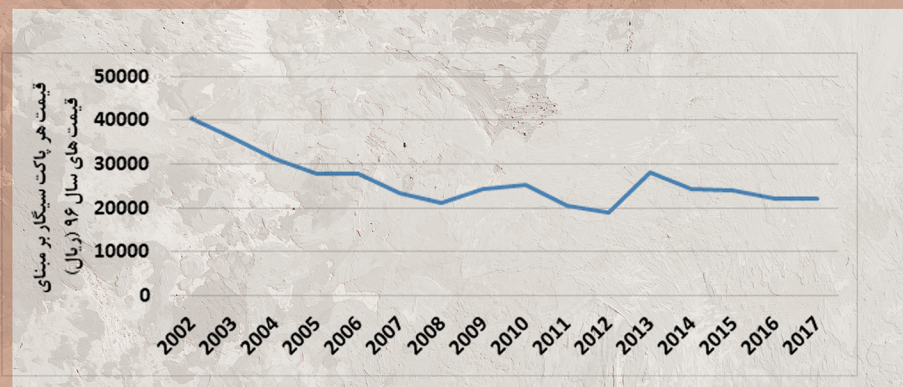
نمودار -۸ چه کسی می پردازد و چه کسی فایده می برد: تاثیر افزایش ۲۵ درصدی مالیات سیگار در ترکیه

[illegible]

نمودار ۹- مقایسه مالیات و قیمت یک پاکت ۲۰ تایی سیگار بر مصرف در کشورهای با درآمد بالای متوسط

یکی از مهم ترین الزامات در طراحی سیستم های مالیاتی این است که نرخ ها بصورت سالیانه با در نظر گرفتن میزان تورم افزایش یابد که در واقع الزام ماده ۸ قانون جامع کنترل دخانیات بر افزایش سالیانه ۱۰ درصدی قیمت محصولات دخانی از طریق مالیات این مهم انجام نشده و مطالعات نشان می دهد که قیمت سیگار در مقایسه نرخ تورم کاهش داشته است.

نمودار - ۱۰ متوسط قیمت متعادل شده سیگار در تهران بر اساس نرخ تورم در سال های ۱۳۸۱ تا ۱۳۹۶

طی سال های اخیر قوانینی برای اخذ مالیات از محصولات دخانی وضع شده است که از اهم آنها می توان به قانون برنامه ششم توسعه (ماده ۷۳) اشاره داشت. در بند الف این ماده مالیات برای انواع سیگار تولید داخل ۱۰٪ قیمت هر پاکت؛ تولیدات مشترک ۲۰٪ قیمت هر پاکت؛ تولید مستقل برند خارجی ۲۵٪ قیمت هر پاکت و برای توتون و تنباکو ۱۰٪ تعیین شده است. با لازم الاجراء شدن این قانون، علاوه بر عوارض موضوع بند (الف) این ماده، وضع مالیات و عوارضی به شرح ذیل بر محصولات دخانی الزام شده است:

۱. مالیات عملکرد.
۲. مالیات بر ارزش افزوده.
۳. حقوق ورودی.
۴. حق انحصار.
۵. بند (ب) ماده (۶۹) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت.

مالیات و عوارض دخانیات

تولید داخل در سال ۱۳۹۸

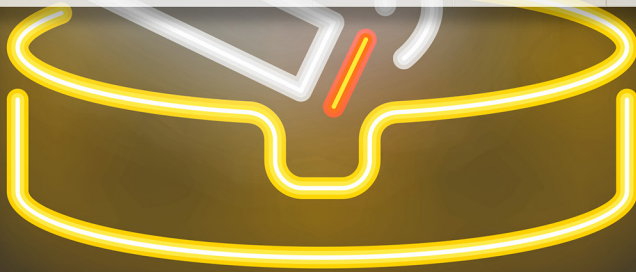
ردیف	نوع وصولی	درصد	مبنای محاسبه	مستندات	دستگاه متولی
۱	مالیات بر ارزش افزوده	۱۲٪	فروش	ماده ۱۶ قانون مالیات بر ارزش افزوده	سازمان امور مالیاتی
۲	عوارض قانون مالیات بر ارزش افزوده	۳٪	فروش	ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده	سازمان امور مالیاتی
۳	مالیات برنامه ششم	سیگار: تولید داخل: ۱۰٪ قیمت هر پاکت؛ تولیدات مشترک: ۲۰٪ قیمت هر پاکت؛ تولید مستقل برند خارجی: ۲۵٪ قیمت هر پاکت توتون و تنباکو: ۱۰٪	بهای درب کارخانه	ماده ۷۳ قانون برنامه ششم؛	سازمان امور مالیاتی
۴	حق انحصار (عوارض صدور مجوز)	۲٪	بهای درب کارخانه	قانون انحصار دخانیات	صمت
۵	خرده فروشی	تولید داخل با نشان ایرانی: ۷۵ ریال به ازای هر نخ؛ تولیدات مشترک: ۱۵۰ ریال به ازای هر نخ تولید داخل با نشان بین المللی ۲۵۰ ریال به ازای هر نخ	هر نخ	ابلاغیه سازمان امور مالیاتی در اجرای ردیف درآمدی در نظر گرفته شده در قانون بودجه ۹۸، طبق بند م تبصره ۶ قانون بودجه ۱۳۹۷	وزارت امور اقتصادی و دارایی

مالیات و عوارض دخانیات

وارداتی در سال ۱۳۹۸

ردیف	نوع وصولی	درصد	مبنای محاسبه	مستندات	دستگاه متولی
۱	حقوق گمرکی	۵٪	CIF	مقررات صادرات و واردات	گمرک
۲	سود بازرگانی	۲۰٪	FOB	مقررات صادرات و واردات	گمرک
۳	مالیات برنامه ششم	سیگار: ۴۰٪ قیمت هر پاکت توتون و تنباکو: ۴۰٪	CIF	ماده ۷۳ قانون برنامه ششم؛ بند د تبصره ۷ قانون بودجه ۹۶ (ردیف ۱۱۰۵۱۵)	سازمان امور مالیاتی
۴	عوارض هلال احمر	۰.۵٪	حقوق ورودی	ماده ۱۶۳ قانون امور گمرکی	گمرک
۵	مالیات بر ارزش افزوده	۱۲٪	حقوق ورودی+ CIF	ماده ۱۶ قانون مالیات بر ارزش افزوده	گمرک
۶	عوارض قانون مالیات بر ارزش افزوده	۳٪	حقوق ورودی+ CIF	ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده	گمرک
۷	حق انحصار (عوارض صدور مجوز)	۱۰٪	FOB	قانون انحصار دخانیات (ردیف ۱۳۰۴۲۱)	صمت
۸	عوارض خردهفروشی	۶۰۰ ریال به ازای هر نخ	نخ	ابلاغیه سازمان امور مالیاتی در اجرای ردیف درآمدی در نظر گرفته شده در قانون بودجه ۹۸، طبق بند م تبصره ۶ قانون بودجه ۱۳۹۷	وزارت امور اقتصادی و دارایی

”

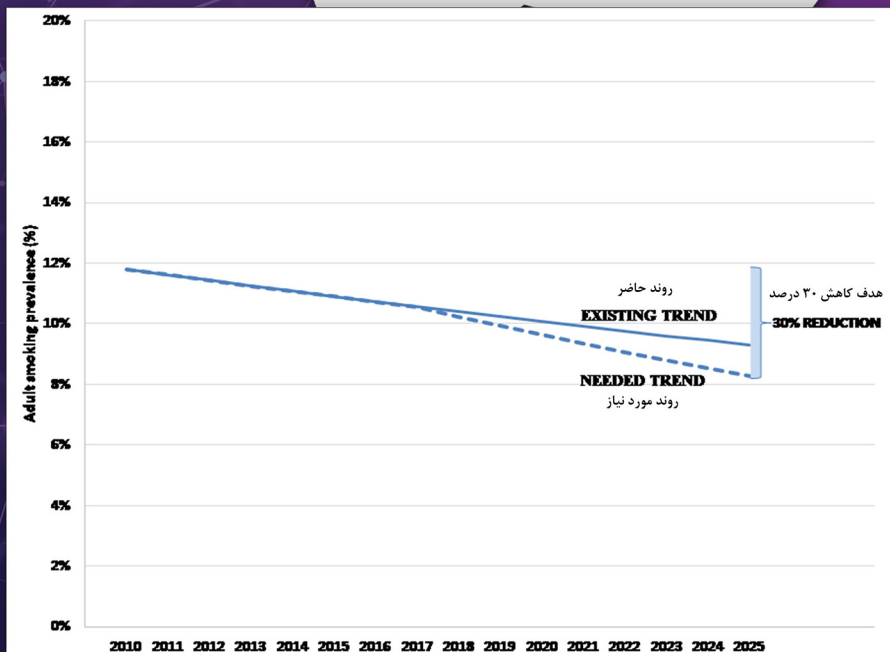
علیرغم تلاش‌های انجام شده حوزه سلامت برای افزایش مالیات، متناسفانه در ادامه بررسی لایحه مالیات بر ارزش افزوده انواع سیگار و محصولات دخانی در سال ۱۳۹۹، در ماده ۵۵ لایحه، مواد ۷۳ برنامه ششم توسعه و بند (ب) ماده ۶۹ قانون الحاق ۲ نسخ گردید که ضمن کاهش نرخ مالیات مواد دخانی، موجب افزایش میزان مصرف این محصول آسیب رسان سلامت خواهد شد.

“

با توجه به اینکه تحقق دستیابی به هدف کاهش ۳۰ درصدی شیوع مصرف دخانیات تا سال ۱۴۰۴ منوط به وجود سیاست های مالیاتی قوی و افزایش مالیات های مالیاتی به همین روند ادامه یابد نه تنها کاهش مصرف اتفاق نخواهد افتاد بلکه کشور با افزایش شیوع استعمال دخانیات و بیماری ها و مرگ و میر مرتبط با مصرف مواجه خواهد شد.

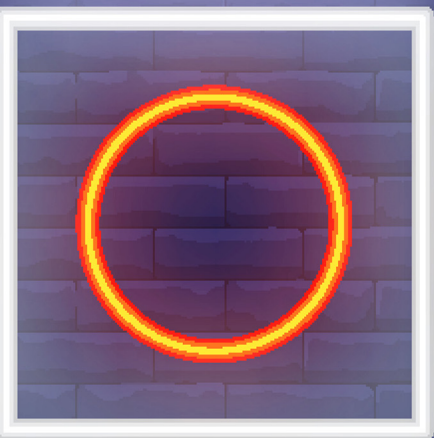
نمودار ۱۱- روند موجود و مورد نیاز در شیوع مصرف دخانیات بزرگسالان رای رسیدن به هدف کاهش ۳۰ درصدی مصرف تا سال ۱۴۰۴

ملیات بر ارزش افزوده سیگار و محصولات دخانی مصوب مجلس شورای اسلامی در سال ۱۳۹۸

سیگار، توتون پیپ و تنباکوی تولید داخلی، (۲۵٪)؛
سیگار، توتون پیپ و تنباکوی تولید داخل با نشان
بین المللی، (۴۰٪)؛

سیگار، توتون پیپ و تنباکوی وارداتی، (۶۵٪)؛
توتون خام وارداتی، (۱۰٪)؛
توتون فرآوری شده وارداتی (خرمن توتون) (۳۵٪)؛

تبصره-۱ نرخ های تعیین شده از سال دوم اجرای قانون
هرسال (۵٪) افزایش می یابد تا زمانی که نرخ مذکور
برای انواع سیگار و محصولات دخانی، توتون پیپ و
تنباکوی تولید داخل به (۶۰٪) برای تولیدات داخل با
نشان بین المللی به (۹۵٪)، و برای انواع سیگار، توتون
پیپ و تنباکوی وارداتی به (۱۲۵٪) برسد.

منبع: سازمان جهانی بهداشت

iec.behdasht.gov.ir
webda.behdasht.gov.ir

